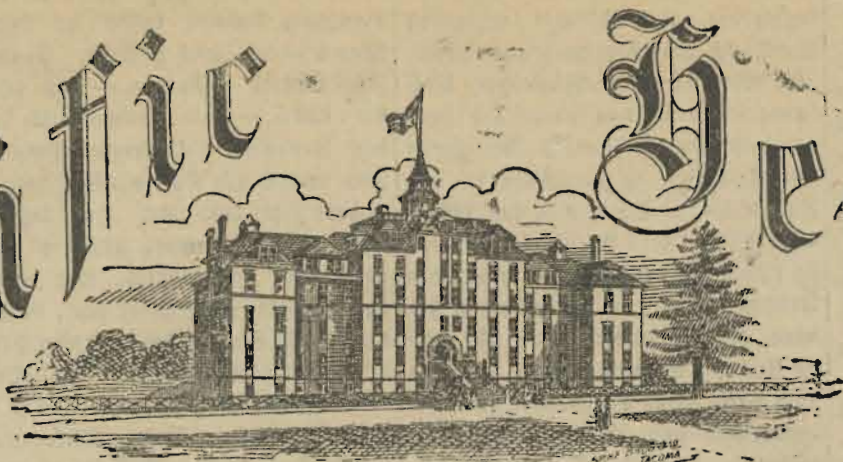

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 17, 1894.

No. 4.

Parkland, Wash. 27. Januar 1896.

6te Aarg.

Den kristne Bekjendelse.

De troende har som saadanne mange herlige Forrettigheder fremfor alle andre Mennesker og mange hellige og glade Blikke; blandt andre ogsaa det at bekjende Herren, Sandheden i ham og Frelsen i hans Navn. Bekjender er et af Guds Børns skjønne og betydningsfulde Navne. Gud i Himmelen vil have det saa, og den troende selv er glad og lykkelig i en ærlig, hjertement Bekjendelse af ham, som er bleven hans et og alt, nok til at leve og dø paa, og af alt det, som skylder, løfter og varmer hans Hjerte og Sind, som intet andet i Verden, selv da, naar han i Tanker og Gjerning gaar det syndige, urene og forføgelige forbi, og sammenligner og veier kun det som er det rene og det bedste af de jordiske Gaver og Skatte.

Lad os da, kjære Læsere, vie de kristnes Bekjendelse nogle andægtige Betragtninger, og det saaledes, at vi nærmest lader Guds Ord selv behjælp dette Emne for os og give os den rette Forstaelse deraf, og den sande Betsignelse af vor Ombendelse.

Hvem er det nu, som alene kan bekjende Herren? Derpaa svarer Skriften paa mangfoldige Steder og siger, at dette kan kun den, som tror paa og elsker den Herre Jesum og Frelsen ved ham. David siger: "Jeg troede, derfor talede jeg." Paulus skriver: "Men efterdi vi have den samme Troens Aand, efter det, som skrevet er: Jeg har troet, derfor har jeg talet, saa tro vi og, derfor tale vi og." Og atter: "Thi dersom du bekjender den Herre Jesum med din Mund og tror i dit Hjerte, at Gud opreiste ham fra de Døde, da skal du blive salig. Thi med Hjertet tror man til Retfærdighed, men med Munden bekjender man til Saliggjærelse."

Det er netop Disciplene som kan og skal være Vidner i Verden. Det er kun disse, som kan og vil følge Herrens Exempel i dette som i alt andet, og naar andre tilsyneladende gjør det, saa er det kun tomt Skin og elendig Gjokeri, som hverken kommer fra et Hjerte, som frygter og elsker Gud, eller har hans Navns Forherligelse til Maal. Og saa med Hensyn til Bekjendelsen har Jesus efterladt os sit hellige Exempel, som følgende Steder viser: "Derfor I hellige Brødre, delagtige i det himmelske Råd! betragter vor Bekjendelses Apostel og Ypperstjæp, Kristum Jesum." Det var ham, som vidnede den gode Bekjendelse for Pontius Pilatus, hvorfor ogsaa Johannes i Aabers baringen kaldte ham det tro-Vidne. Men er det na-

end saa, at kun Guds sande Børn kan bekjende Herren, saa har disse ogsaa al Opfordring og al Opmuntring til at bekjende. De trænger ogsaa idelig at mindes om sin Vidnepligt; thi ikke sandt kjære Læsere, vi har let for at glemme denne Ret og Pligt, og tie der, hvor vi skulde bekjende, og hvor vi kunde gavne os selv og andre ved at bekjende.

Lad os dernæst se lidt paa de Grunde, som gjør det udbændigt for den Troende at bekjende. Først skal vi komme ihu, at der er dem, som spørger efter vor Tro og Haab, og det ikke blot Gud og vore Venner, men ogsaa Guds og vore Fiender. Johannes den Døber blev af sine Fiender spurgt om, hvem han var, om hvad han havde at sige om sig selv, og vi ved, at denne Bekjender vidste hvad han var, og hvad han ikke var, og bekjendte derefter. Han aflagde Regnskabet for sin Tro og sit Haab ligeoverfor sine bitreste Fiender. Dette er ogsaa steet og skrevet os til Exempel. Derfor skriver Petrus til alle kristne: "Men vær altid rede til at forsvare eder med Sagtmodighed og Grefrygt for enhver, som begjærer Regnskabet af eder om det Haab, som er i eder." Vi skylder Ordets og Kristendommens Fiender denne Tjeneste, vi, som gennem Naadens Rigdom og herlige Gaver ved Troen er bleven alles Skyldnere, ogsaa, fordi en frimodig Bekjendelse kan blive en Anledning til Fiendernes Ombendelse. Det ved vi jo ofte var Virkningen af Bekjendelsen i den kristne Kirkes tidligste Dage, især under Forfølgelserne. Ja det vindende og dragende ved Bekjendelsen skulde vi ikke glemme. Men vi skylder ogsaa vor Gud og vor allerhelligste Kristentro og Forherligelse, som en sand Bekjendelse her kan yde. Den har visse liden eller ingen Respekt for sin Gud og sin Tro, som kan fornægte begge for hvilken som helst Uanselig eller uvel Ting.

Dog der er ogsaa en anden Grund, ulige større og vigtigere end de nævnte. Det er Guds Bud og Formaning. Hans Billie er her som i enhver anden Gensjæende Lov for den kristnes Liv, ogsaa hans Bekjendelse. Gud siger: "Derfor, hvisomhelst, der vil bekjende mig for Menneskene, den vil jeg bekjende for min Fader, som er i Himmelen. Men hvisomhelst, der vil nægte mig for Menneskene, den vil jeg nægte for min Fader, som er i Himmelen." "Derfor som vi fornægter, skal han og farsægte os," skriver Paulus. Disse og lignende Ord af Herrens Mund lader ingen i Tvivl om, hvad Herrens Billie er. Her skal det kun tilføjes, at den kristne selv ogsaa føler en levende og hjertelig Trang

til at bekjende Herren og det Haab, som er i ham. Han kan ikke tie. Hvad hans Hjerte er fuldt af, det maa ogsaa Munden flyde over af. Hans Hjerte er fuldt af Guds Aand og Gaver, Retfærdighed, Fred og Glæde, med et Ord, den Gud og det Himmerige, som bor i hans troende Hjerte vil ytre sig; en ydmyg, ædru og dog glad og beaandet Bekjendelse. Bekjendelsen er saaledes vel begrundet.

Men hvad er det nu den kristne skal bekjende? Herpaa kan svares kort: Den kristne skal bekjende Kristus. Frelseren efter Person og Værk danner Hovedindholdet af den kristne Bekjendelse. Det var jo Indholdet af Johannes den Døbers Bekjendelse: "Han staar midt iblandt eder, den I ikke kjende." "Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd." "Og jeg har seet det og vidnet, at denne er Guds Søn." Og Johannes skriver i sit første Brev: "Hver Aand, som bekjender Jesum Kristum at være kommen i Kjødet, er af Gud. Og hver Aand, som ikke bekjender Jesum Kristum at være kommen i Kjødet, er ikke af Gud."

En flygtig Betragtning af disse Skriftsteder kunde maaske bringe os paa den Tanke, at paa denne Maade maatte det være en let Sag at bekjende. Hertil skal det kun bemærkes, at det at bekjende Kristus dog i Grunden betyder at bekjende al til Frelse aabenbaret Sandhed. Bekjendelsen kræver af den Troende et aabent og ærligt Ja til Sandheden, og et ligesaa aabent og ærligt Nei til al Usandhed og Vildfarelse i Lære, Tro og Liv.

Men her skal vi ikke blot fremhæve, at Bekjendelse maa have dette Indhold, men end mere glæde os over, og opmuntre hverandre ved, at den ved Guds Naade og Aandens Hjælp har just dette Indhold, ogsaa i saadanne Bekjenderes Mand, der kjender sig, frøbelige og svage i enhver Henseende. I Kristus har nemlig Gud aabenbaret sit evige og stære alt i Frelsens Sag, og om den Herre Jesus Kristus famler sig ja alt det, som en Kristen er og har i Liv og Død, for Tid og Ewig. Intet er ham saa stort som Herren og hans Frelse; naar han derfor bekjender ham, saa bekjender han baade Guds og sit eget største, det som hermed er blevet ham et og alt, og som i Himmelen skal udgjøre hans evige Glæde og Salighed.

Efterdi vi derfor have en stor Ypperstjæp, som er gangen gennem Himmelen, Jesum, den Guds Søn, da lader os holde fast ved Bekjendelsen, ja holde fast ved Haabets trofulde Bekjendelse. "Op Zion! det er Tid at Runden

har Ende. Enhver med Hjertens Vist sin Jesum frit bekjende. Og agte ikke paa den Tidens korte Ve, For Glæden, at man skal sin Jesum evig se!"

Pilegrimen.

I et skjønt Slot, hvoraf der forlængst ikke mere er en Sten at se, levede engang en meget rig Adelsmand og Ridder. Han anbeudte store Pengesummer paa at udsmykke sit Slot paa det herligste, men de Fattige gjorde han lidet godt.

Da kom der engang til Slottet en fattig Pilegrim og bad om Herberge for Natten. Ridderen afviste ham meget unaadig og sagde: "Dette Slot er intet Herberge." Pilegrimen sagde: "Lad mig kun at gjøre tre Spørgsmaal, saa vil jeg gaa min Vej." Ridderen sagde: "Paa denne Betingelse kan du jo nok spørge jeg skal gjerne svare dig." Pilegrimen spurgte nu: "Hvem boede vel før eder i dette Slot?" "Min Fader," svarede Ridderen. Pilegrimen spurgte videre: "Hvem boede der før eders Fader?" "Min Bedstefader," svarede Ridderen. "Og hvem skal da bo her efter eder?" spurgte Pilegrimen atter. "Om Gud vil, saa skal min Søn bo her," var Svaret.

"Nu," sagde Pilegrimen, "naar enhver kun vor sin afmaalte Tid her i Slottet, og den ene stedse maa gjøre Plads for den anden, hvad er I da andet end Gæster her? Dette Slot er altsaa virkelig et Herberge. Brug derfor ikke saa meget til at udsmykke dette Hus, som kun herberger eder en kort Tid, men gjør heller de Fattige noget godt; thi det er godt og behageligt for vor Fader i Himmelen."

Ridderen tog disse Ord til Hjerte, beholdt Pilegrimen Natten over og blev fra den Tid af velgjørende mod de Fattige.

Da Alexander af Macedonien var bleven en stor Konge, kom hans fædres Lærer og bad ham om en Gave og vilde lade sig nøje med en liden Sum Penge. Men Alexander betænkte sig og gav ham ikke Penge, men skændte ham en hel Stad. Den gode Mand forstrækkedes og sagde, at han havde aldrig tænkt at begjære saa meget; men Alexander svarede: Det kommer ikke an paa, hvad der kan hjælpe sig for dig at tage, men hvad der kan hjælpe sig for mig at give. — En Kristen beder ofte om smaa Ting, og Gud giver ham det, som er større.

Naturforskeren Louis Agassiz.

Den berømte Naturforsker Louis Agassiz var Søn af en fattig Landsprest i Orbe i Kanton Waadt og fødte i Aaret 1807. Sin lærde Uddannelse havde han faaet ved de bedste Univeriteter, og i 1830 vandt han den medicinske Doktorgrad ved Univeritetet i Witten. Under sit Ophold i München lærte han at kjende de berømte Naturforskere Spix og v. Martius, som paa den Tid var ihjelsatte med at bearbejde det værdifulde Udbytte af deres store brasilianske Rejse. Da Spix desværre døde midt under sit Arbejde i 1826, fik den neppe 19aarige Agassiz det Hvervej at bearbejde de 116 Arter Fiske, som de Rejsende havde bragt med fra Brasilien, og blandt hvilke der var mange ganske nye, som endnu aldrig havde været beskrevne. Dette Arbejde, som han udførte med stor Dygtighed, gav Anledning til, at han begyndte at studere Ichthyologi eller Læren om Fiskene, og paa denne Videnskabs Omraade skulde han blive en anden Cuvier, en Grundlægger og Reformator. Hans Bearbejdelse af Europas Ferskvandsfiske, og hans Værk om Forverdenens Fiske høre til de betydeligste Bidrag til den nyere Zoologi og udfyldte det mest sødelige Savn paa dette Omraade.

At disse sine første Arbejder hørte den unge Værde megen Være, men ingen Benge, og han havde blot en faderlig Bæns Understøttelse at talke for, at han i 1831 saa sig istand til at rejse til Paris, hvorhen Cuviers Ny uimodsigelig drog ham. Naar vilde det have lykkes Cuvier, som forstod at sætte Pris paa den unge Mand's Begavelse, for bestandig at vinde ham for Frankrig, hvis ikke Døden allerede i Aaret 1832 havde borttrykket den store Mæster. Selvignis blev der snart beredt Agassiz en Plads for hans Birkfømhed i hans Hjemland; i 1838 blev han udnævnt til Professor i Naturhistorie i Neuchâtel. Agassiz fandt ogsaa her, i sit Hjemlands Bjerge, et nyt Arbeidsfelt for sin Forskerlaand; især var det Fjæbræerne, som optog hans Tanker.

Til denne Tid havde man haft meget uklare Begreber om, hvorledes det egentlig forholdt sig med Fjæbræerne. Man kjendte vel deres Foranderlighed, og Professor Hugi fra Salothurn havde i 1827 tilmed indrettet sig en Boltig midt paa Unteraarbræen for at anstille nysigtige Jagttagelser og Udmaalinger af dens Bevægelser men nogle troede, som Sausure, at denne Bevægelse simpelthen var en langsom Udgliden i et belømt Væde, andre, som Charpentier, søgte Grunden deri, at det smeltede Vand, der var trængt ind i Fjeldsprækkene, under Trykningen udbød sig. Da beslattede Agassiz sig til, med sine Venner fra Neuchâtel, i 1840 at opstaa en Hytte paa samme Unteraarbræ, hvor Hugi havde anstillet sin Jagttagelser, under en stor frembringende Klippe i Mellem-Morænen*), og denne Hytte kaldtes længe efter Neuchâtelens Hotel. Ved de nærliggende og farlige Udmaalinger, som fortsattes flere Aar i denne Fjæbræ, blev der ikke alene tilfældelig bevist, at Fjæbræerne bevægede sig, men man kom ogsaa til Kundskab om, hvad der dengang vakte stor Forbauselse, at Fjæbræen bevægede sig som en Flok, hurtigere paa

Midten end paa Kanterne. Disse Udbrændelser, som udkom i et særskilt Værk, og hvis Rigtighed end yderligere bekræftes ved de Maalinger, Engländeren Forbes paa samme Tid foretog paa Mer de Glacé*), kan gjælde som Grundlag og Hovedkilde til alt, hvad vi nu for Tiden vide om Fjæbræbevægelsen. Men Agassiz beskæftigede sig ogsaa med Forskninger angaaende Udbredelsen af sine Forverdenens Fjæbræer, som i Oldtiden fyldte alle Dale og Sletter i Schweiz, lige til Jura, og hvis første Spor Charpentier har gjort opmærksom paa. Naar ti hele Aar gennemvandrede han ufladelig Alperne, klatrede opad deres Fjæbræer, slog sig ned paa deres Bræer, ofte ledsaget af sine tro Venner, Desor, Dollfus-Ausset og Colomb, og søgte og leste efter de Furer og Mærker, som viste, at de forrige Fjæbræer maatte være gaaede derover. Hans Meninger og Jagttagelser blev modtagne med Studsen og Tvivl; nu er de faste Læresætninger i Videnskaben.

Agassiz levede lykkelige Dage i Schweiz, hans videnskabelige Berømmelse blev større og større, hans Navn kjendtes over hele Jorden, — men hans Neuchâtel-Professurat var dog alt andet end en Guldgrube. For at han kunde udgive sit store Værk om de fossile Fiske havde Humboldt maattet give ham Benge. Disse trange Aar i Forbindelse med de politiske Begivenheder, som den Tid fandt Sted i Neuchâtel, bevægede Agassiz til i 1846 at fatte den tunge Beslutning, at udvandre til Amerika. Med Bemod fiktes han fra sit Hjemlands Bjerge, hvis stolte Tinder var saa fast sammenknyttede med hans videnskabelige Triumfer, og fra Europa, som kun havde Gødtjæns Være at hyde en raffløs Forsker, men intet Brød.

Amerika, hans nye Fædreland, modtog ham med aabne Arme. Hans Forelæsninger fulgtes med Begeistring, og man lappedes om at saa beholde ham. Sydcarolina tilbød ham paa de mest glimrende Bilkkaar en Professurpost i Anatomi og Geologi, han afflog den, fordi han ikke vilde leve i en Slavestat. Han modtog en Post som Professor ved Univeritetet Cambridge tæt ved Boston, og her virkede han til sin Død. Forgjæves bemlede Napoleon III sig senere for at vinde ham for Frankrig, hvor han skulde udnævnes til Direktør for Musæet i Paris, ja endog til Senator. Agassiz forblev sit nye Fædreland tro, og forsøgede den Berømmelse, han havde bragt fra sit gamle Hjem.

Ogsaa her fortsatte han usfortrødent sine Forskninger. Udbruset med amerikansk Gæmtilhed tog han, ledsaget af sin Hustru, som han havde faaet i Amerika, ud paa en lang Rejse til Amazoneflodens. Deres Oplevelser paa denne Rejse, hvorfor Agassiz medbragte rige Statter, især af nye Fiske til sit Musæum, er bleve udgivne af hans Hustru, der forstod at bruge Pennen ligesaa godt som Penjelen. Endnu i sine sidste Bedreer beskæftigede han sig med Udbrændelser af Havets Dybde, og omsejlede i dette Viemed paa et Krigsskib, som den amerikanske Regjering beredvilig havde stillet til hans Raadighed, hele det amerikanske Fastland fra Boston til San Francisco. Denne Rejse var ogsaa af stor Værd for Videnskaben, men opfyldte desværre ikke de store Forhaabninger, som Agassiz havde

knyttet til den. Dette usfordrøede, anstrengende Arbejde havde for længe siden nedbrudt hans Helbred. Et længere Ophold i Europa, — han rejste hid i 1865, — havde desværre ikke haft den forvænede helbredende Virkning. Den amerikanske Rystomseiling lod til at have gjort ham godt. Han tog ialfald med tre Kæster atter sat paa sit Arbejde. Det syntes, som om et nyt Liv skulde begynde for ham, da den amerikanske Gæmtilhed strøg efter hans Hjemkomst aabnede ham en ny, glimrende Virkebane. Anderson, en af de rigeste Kjøbmænd i Boston, stillede nemlig en halv Million Dollars og en af de ynigste Der i Massachusettsbugten til hans Raadighed, til Oprettelsen af en Skole for praktisk Ichthyologi. I dette "Paradis" og ved denne Skole virkede Agassiz de sidste to Aar af sit Liv. Midt under hans Arbejder med Anordninger og Bestemmelser angaaende Udbyttet af hans sidste Rejse, overraskede Døden ham den 15de December 1873. Hans Navn vil blive usorglommeligt i begge Verdensdele, han var det ædleste Menneske, retfærdig, trofast, arbejdsom, og dertil aandsfuld som saa.

Agassiz hørte til de Videnskabsmænd, som paa det Beskræftigede beskæmpede Darwins Være om Arternes Forvandling. — For Hjemmet.

Fra New Whatcom.

Naar man intet andet har at skrive om, saar man skrive om sig selv.

Fra den 2den Dec., til 5te Jan., var jeg hjemme i hele tre Dage. Fjerde Søndag i Advent prædilede jeg i Alder Grove samt holdt Allergangsgudstjeneste.

Dette var paa Formiddag. Det var slygt Veir, regnede og sneede hele Dagen. Paa Eftermiddag Kl. 3 skulde jeg prædike i Lynden, ca. 7 Mil fra Alder Grove. Den gamle Adam hvilede: "Det er for slygt Veir og Føre, gaa ikke, hvem, tror du, vil gjøre sig den Umag, at høre paa en tør Prædiken i soadant Veir? Slaa dig til Ro, det er bedre for dig." Alligevel maatte jeg ud, thi en anden mægtigere Stemme sagde. "Gjør din Pligt, oplyd dit Væste, der er mange hungrige Sjæle, som venter paa at saa høre Guds Ord! En af mine Menighedsfolk, Mr. Wilson fulgte med mig et Stykke og bar min Sæk; dette lettede mig betydelig. Badende gennem Sne, Bano og Søle naaede jeg netop frem til den fastsatte Tid.

En stor Forsamling ventede paa mig. Den lede Satan maatte atter staa tilslamme, — alle, som der var tilstede, bevidnede ved sin Nærværelse, at en tør Prædiken ikke var foragtet, selv i soadant Veir og Føre, som der var den Dag. Nu, vi skal ikke have Ros, ei heller rose os selv, at vi gaar og hører Guds Ord, alligevel skal det være til Beskjæmmelse for mange, at i det slygte Veir og Føre havde flere kommet henvend to Mil gennem Sne og Stud forat høre det dyrebare Guds Ord, — en Familie bragte endog et ganske lidet Barn med, den vilde, heller have den Byrde end at forblive hjemme uden Guds Ords Hørelse. Betænk dette, du som bor nær ved Kirken, men forsømmer Gudstjenesten, og kom dig baade for Gud og Mennesker! Husk dette og sorglem det ikke.

Du værter Gud og lægger Sien til

Byrden for hans Sendebud, naar du uden Nødvendighed bliver borte fra Kirken og de Kristnes Forjamling, og du gjør dig selv den største Skade; thi det er til dit eget Bedste, til din udsødelige Sjæls Frelse, du skal gaa i Kirke. Gud vil, at vi alle skulle blive frelst og salige ved Troen paa vor Frelser Jesus Kristus, og han har indstiftet det hellige Prædikerembede, forat det i Evangeliet og Sakramenterne skal bringe Frelsens Gøder, Kristus med al hans Fortjeneste, til os, at vi derved kunne komme til Troen og blive frelst. Den, som nu ringeagter dette Embede og mener, at han godt kan hjælpe sig uden det, han ringeagter Gud, egen Anordning og sin egen Sjæls Frelse: "Gud, som foragter eder, foragter mig," siger Jesus til sine Disciple.

Det var til Opmuntring den Dag, at saa mange havde samlet sig for at høre Guds Ord, det glædede mig, jeg sorglemte, at jeg var vaad og træt.

Søndag var der Gudstjeneste i Fairhaven og New Whatcom. Andendagsmorgen Kl. 5.30 var jeg paa Veien til Kookstad; mine apostoliske Heste bragte mig der i god Behold en Time før Gudstjenestens Begyndelse. Det gjør godt at tage sig en liden Morgenstur paa en 10—15 Mil en og anden Gang, ihærdighed for — trætte Mand! Hele Kookstad var paa Benene, det syntes som om man havde været oppe ligesaa tidligt der som Presten.

Fra Kookstad tog jeg atter Foden sat den næste Dag, og gjorde en liden Afstikker op til British Columbia, til mine gode Tronhjemmere i Wharfed. Denne Gang var de allesammen hjemme (de fleste pleier ellers at være fraværende paa Fiske) og i bedste Velgaaende. Søndag havde de haft Bryllup betroppe, idet Jørgine See den Dag blev gift med H. Fletcher, en Engellmand.

Andre Nationer kan vist fremvise ligesaa gode Mænd, som vi Skandinaver; men, det lader sig dog ikke benægte, at de selvsamme "andre Nationer" dog ikke tager det saa nøie med deres Religion og Gudsdyrkelse, som de burde, — hvilket igjen betyder, at de giver Religionen og Gudsdyrkelsen en god Dag. Den, derfor, som indgaar Forbindelse med saadanne Folk, erklærer ikke saadanne i Umindelighed, at de heller ikke lægger stor Vægt paa Beskjæmmelsen? Men hvem er Skyld i dette? Er det de Unges Skyld?

I Forældre, som maatte læse dette, jeg spørger eder: Gud den fjære Gud eder Børn, forat I skulde lade dem fare vild i Verden? Var Abraham lige glad, hvem hans Søn Isak giste sig med? Er det aldeles ligegyldigt for Eder, med hvem eders Børn gifter sig? Tag det let med denne Sag, om I tør, men husk, I skal gjøre Regnskab paa hin Dag ogsaa for de Børn Herren har skænket eder, om I har lært dem at holde Guds Ord og Befalinger eller ikke.

Fra Wharfed gik jeg med Fjernbanen hjem, og var hjemme Natten over. Nytaarsaften maatte jeg igjen ud. Nytaarsdags Morgen var Jorden klædt i hvid; om Natten havde der faldt over en Fod Sne. Paa Formiddagen prædilede jeg ved Olympia Marsh. Trods det uhyggelige Føre og det slette Veir, var der en meget stor Forsamling tilstede. Rigtig mange Børn og Unge var tilstede. Om Eftermiddagen prædilede jeg ved Edison, ca. 7 Mil fra

*) Morænen er den Vold eller Mur af Jord og Steen, som Fjæbræen flyder foran sig.

*) En stor Ismark i Alperne.

Olympia Marsh, et forføreligt Stykke
Bei. Jeg saa mere ud, som en Græf-
tænder, end noget andet, da jeg kom
frem. Ved Edfison holdt sin Gudstjen-
ste i Anton Boe's Hus, en Barndoms-
ven af Pastor Jakob Bø i New York.
Ogsaa her havde alle Folk samlet sig,
til stor Opmuntring for mig, og jeg
trov for hverandre.

Dagen efter tog jeg atter Venene fat
ned til Whitney, ca. 10 Mil fra Edi-
son; derfra gik jeg med Toget til Ana-
cortes.

I Anacortes prædicatede jeg Søndag
efter Nytaar. Den Dag regnede det
saa lystigt, som det vel kunde gaa an i
Wash. Ogsaa her var mange Folk
mødt frem.

Da jeg ikke troede, at kunne komme
hjem den Dag, tog jeg det mageligt om
Eftermiddagen. Men, som jeg sad sær-
dig til at gaa til en Familie for at spise
til Aftens, fik jeg høre Dumppiben af
en Baad. Jeg tog til Vens det bedste
jeg har lært, og kom just tidsnok til at
hoppe ombord, da Baaden gik fra Land.
Jeg kom hjem klokken 8. Nu en Tanke
til og saa slut: Den, som skal være paa
Missionærmarken, faar ikke sidde paa
Kontoret og røge Tobak, drille Kaffe
og tage det mageligt; han faar ud og
se, hvad godt, han kan gjøre for andre;
— Maa der endelig røges, saa tag Pi-
pen med, der er Tid nok paa Veien at
vise den Kunst! A. S.

Fra Genesee, Idaho.

Vor Frelser's Rgh. afholdt Mandag,
den 13de ds., sit aarlige Menigheds-
møde. Mr. John Hovey med Familie
blev optagne i Menigheden og ønskedes
Velkommen. De har før hørt til For-
mand Harknads Rgh. i Østern. At Ras-
serens Indberetning fremgik, at Me-
nigheden var aldeles gjælsfri, ihvorvel
den er saatalig og har i det sundne
Aar haft meget store Udgifter. Det
var naturligvis glade Tidender for en-
hver, og Rassereren fik sin Belønning
ved straks at blive gjenvalgt for det
kommende Aar.

At Menigheden er saatalig nu er
sandsynligt nok, men den har gode Ud-
sigter til at blive større i en ikke saa
fjern Fremtid. Den har i sin Midte en
Skare af Børn, som snart har traadt sine Barne-
sko, og kan de opdrages i den kristelige
Tro og ledes til Herrens Tempel, saa
vil Menigheden om en tre, fire Aar
have en kraftig og livskraftig Støtte.
Bedstefar Borgen gjenvalgtes til Klof-
ter, medens Jakob Tonning blev an-
modet om, at hjælpe de Unge frem i Kir-
kesangen. Menigheden lagde sin In-
teresse i den Sag for Dagen ved at be-
vilge Pengene til Kjøb af de Sangbøger,
som de Unge maatte trænge.

Vor Frelser's Rgh. er en af de ældste
Menigheder herude. Den blev stiftet
for snart 18 Aar siden. Et Overblik
over dens Historie, saavel som dens nu
værende Tilstand, maa minde enhver af
os om Moses Ord; "Herre jeg er rin-
gere end al den Mistand og Trofast-
hed, som du har bevist din Tjener." Men
Regem Opførelse er bleven gjort for
denne Menighed, baade af de Præster,
som har betjent den, og af de saa, der
er bleven den tro. Mange Kampen har
den haft at gennemgaa, men har nu
faaet Fred, saa det er at haabe, at en
ny Morgen er oprunden for den.
Maatte den følges af en klar Dag. U-
lykkelig i en kristen Menighed er jo det rene
Guds Ord og de usforfælskede Sakra-

menter. Og naar Menigheden tror
Guds Ord og lever derefter, saa bliver
den til en Dygestage, fra hvilken Dyset
kan Rinne ogsaa for dem, som ere uden-
for. M. A. C.

En Hustru spurgte en Gang sin
Mand om han troede de skulde gjen-
kjennde hinanden i det andet Liv. Man-
den svarede: "Jeg tror vi skulle have
nok saa gode Evner til at gjenkjennde
hinanden der som her; men det kan vel
se, at du og jeg skal ved hinandens
Side uden Gjenkjenndelse i tusinde Aar,
forbi vi da skue ham, som vi herne-
troede paa og elskede uden at se."

For neppe 14 Aar siden blev 4 smaa
Biger sendt fra Japan til Amerika for
at opdrages og undervises. De skulde
efter en grundig Udbannelse vende til-
bage til deres Fædreland og undervise
de unge Biger i alt, hvad de selv maatte
have lært. En af disse 4 var Stema
Yamatava; hun kom i Huset hos en
kristen Løge og begyndte snart at gaa i
Søndagskole med dennes Datter. Den
lille japanesiske Pige var opvakt og for-
staaelig, og hun gjorde udmærkede Frem-
skridt, saa at hun endog gennemgik
Kvindeuniversitetet Wasjar College og
tog udmærkede Examineringer der. Den ja-
panesiske Besand i Washington var til-
stede, da hun tog den afsluttede Examen.
Hun satte sig ogsaa ind i Sygepleien
for at kunne undervise sine Landsmænd
deri. Men det bedste, som hun fik, var
den Helligaands Oplysning, der bragte
hende til Ombendelse og Tro paa Kri-
stus.

Tiden kom, da hun vendte tilbage til
Japan ledsaget af sine mange ameri-
kaniske Venners Forsønner. To Aar
efter sin Ankomst til sit Fædreland blev
Stema's Grevinde Oyama, og har i den
Stilling udøvet en overordentlig Ind-
flydelse blandt Japans Kvinder. Grev
Oyama er en af Japans mest fremtra-
gende Kvæder; hun har været Krigsmini-
ster, og under den sidste Krig med
Sina havde hun Kommandoen over den
ene af de japanesiske Hære. Baade pri-
vat og offentlig har Grevinden benyttet
Bevilgheden, som hendes Stilling giver,
til at aflægge den gode Bekjendelse. —
M.

Nyheder.

I denne Uge har vi Besøg af A. S.
Bange fra San Francisco. Med ham
kom ogsaa Ole Thorsen, en ny Eleve.

Sidste Uge havde Skolen Besøg af
Hr. Albert Hanan fra Caledonia, N.
D. Han søger hjem for sin Familie i
et mildere Klima end det Nord Dakota
kan byde.

Hr. Ole Ellesen med Datter Marie,
en Døder af Terje Ellesen her paa
Stedet, har opholdt sig i Parkland en
Maaned's Tid. Han jagter at forblive
her over Vinteren, for sin Helbreds
Skyld og for at sætte sig ind i Forhol-
dene her ved Skolen og paa Pacificskolen.

Sidste Mandag havde Parkland Be-
søg af Hr. Louis Thompson, Ole
Pedersen, A. Lindalen, Abraham Mil-
sen og Ole Fosse, alle fra Patton, Texas
Co., N. Dak. De er paa Gjennareise
til California og agter derfra at reise

til New Orleans, hvorfra de vil begive
sig paa Hjemreisen. Det gjør godt at
se disse staute Dakotabønder komme
rundt med sine velholdte Pengebøger.
Hvæden er billig, men Penge har de.

Formand Harknads er af Menigheden
i San Francisco bleven kaldet til fast
Forrige Tirsdag holdt Parkland Me-
nighed et Møde i Anledning af denne
Sag. Paa dette Møde blev det enstem-
mig besluttet ikke at tillade Past. Har-
knads at modtage nævnte Kaldelse.

Betalt for Herald.

Rev O A Myhre, Frenchville, Wis,
Rev N P Xavier, Mrs N P Xavier,
Ridgeway, Ia, Rev O Hagoes, New
Wharcom, A Bjørndahl, Fairhaven,
Wash, Rev Jno Halvorsen, A Warm-
dahl, Minneapolis, Minn, Rev J A
Thorsen, Rod Dell, Minn, Rev E Dale
Spink, Knut Olsen, Vermillion, S Dak,
Rev G J Breivik, Wells, E Reiersen,
Spring Grove, Minn, Peder Pedersen,
Callender, Ia, S S Cojen, A P Møl-
ler, E Gullikson, Mrs Wettenberg,
Salt Lake City, Utah, S Danielsen,
Daniel Johnson, Fir, Wash, E H Bal-
lerud, Newman Grove, Neb, Christian
Funderup, Cleander, Cal, Knut Hong,
Rob, Wash, Chr Hansen, La Crose,
Wis, Past W A Christensen, Johannes
Fremg, Genesee, Idaho, E E Vien,
Willmar, Hans Rasmussen, Hanson,
Hans Johnshoy, Lars Sylvest, Star-
bud, Minn, Jakob Olson, A M Frand-
sen, Ole Thorsen, San Francisco, Cal,
Clara Eliason, Bloomer, Wis, Simen
Johnson, Kenville, John Sørensen,
Marie T Søtra, High Forrest, E G
Storaasli, Crookston, Minn, Jens
Nielsen, Astoria, Ore, hver 50 Cents,
Søren Anderson, Rev A D Alfson, Oslo,
Wis, Capt Chas Jacobsen, Point
Abams, Ore, E E Vien, Willmar, S Dak,
Jenseth, Kenyon, Minn, D E Heskla,
Limm Grove, Ia, Sam Ellefson, San
Francisco, Cal, "E J B" Decorah, Ia,
E A Lind, Olalla, Wash, John J
Jon Dahl, Clifford, N Dak, O A Hauge
Albert Lea, Minn, Mrs Bed, The
Dalles, Ore, T T Esberg, New Hope,
Wis, O D Gulliksen, Nelsonville, Wis,
hver \$1, Rev J Johansen, Fresno,
Cal, \$1.50, Prof P Langseth, Sioux
Falls, S Dak, \$2.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Fra Rev N P Xavier, Ridgeway, Ia,
\$3. Fra O A Hauge, Albert Lea, Minn,
til en ny Presse \$1.20.

Parkland Wash. 23. Jan. 1896.

L. Larsen, Rasserer.

Til Stattholder!

De som har Skat at betale i
Pierce Co., Wash., gjøres herved
opmærksomme paa, at Skatten for dette
Aar kan betales fra Midten i Januar
1896. Man vinder lidt ved at
betale i Januar og Februar og
taaber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar,
som i de to foregaaende, betale Skatten
for vore Bønder i Østern, som sender os
25 Cents for hver Lot og en nøj-
agtig Beskrivelse af Lots
BLOTS og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da
gjør dem betalt bare i Tacoma
— ikke Parkland, thi Park-
land er ikke endnu Money Order Office.
Er der nogen, som har sendt os Pen-
ge for Skat for forrige Aar og ikke har
faaet Røttering, saa bedes saadanne at
lade og vide det, saa skal Feilen blive
rettet. Vi faar ofte feilagtige Opga-
ver.

Vrenene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kass.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Sub-
skribenter paa "Pacific Herald"
og indsender fuld Betaling (\$25.00)
for disse, faar som Belønning et Aars
fri Undervisning ved Skolen.
ligeledes skal enhver, som samler 25
nye Subskribenter og indsender fuld Be-
taling (\$12.50) for disse, faa som Be-
lønning et halvt Aars Undervis-
ning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun
Tale om fri Undervisning i de almin-
delige Kursus, som ellers koster \$1.00
om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der
betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte
Rettighed til fri Undervisning, enten
det er for et halvt eller et helt Aar, maa
uldt ud benyttes inden Ud-
løbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og
Biger til at gavne baade sig selv og
Andre. Og det er ikke bare de Unge,
som kan benytte sig heraf med Fordel,
men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan
besøge Skolen. Disse kan sælge eller
stjænte de paa denne Maade vandne
Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die
Januar 1896 og slutter den 31te
Marts. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kursus. Enhver
kan vælge sine Fag. Baade Gutter og
Biger modtages som Elever, og der
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Flid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, for Undervis-
ning i Musik, Skorthand og Type-
writing betales særskilt. Bærelse koster
fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten
\$2.00 om Ugen. For Lægekost en
Dollar Termen.

I Barnekollegiet gives Undervisning i
Religion og Norsk saavel som i de sæd-
vanlige Commonkolefag. Omkostnin-
gerne i denne Hbedling er: Skolepenge
35cts, Bærelse \$1.00, Kost for Børn
under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen. For Lægekost en
Dollar. I Regelen betales for
hele Terminen forudsvis.

Ansigninger om Dylagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. G. Sørensen
Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

En "Teten" med et stort Lager af Herreflader bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde og vakre Mönstre.

Intet Praleri, ingen falske Paastaelser, intet Dumbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Benge og kjøbes for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skjænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.
1308 Pacific Avenue.
Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.
P. Jensen, Fern Hill.
Norske Familie-Mediciner
Købt Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsmit Skindbind 9x6	\$2.75
	9x6 — \$3.00
Commebibler med Omflag	\$1.60
	uden — \$1.35
Aptestamenter	\$0.75
Synodens Salmebøger	\$0.65
Landstads med eller uden Text i stort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.	
Forskjellige Bøger af Pastor Kunde pr. Stk.	75Ct.
Synodens Bibelhistorie 25Ct	Forklaring 25Ct, Katekismus 15c.
Billed A. B. C. 15C.	

Tacoma Tidende Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villkaar omkring 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bebygget med tog og en Del er opdyrket Lavland god stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel sikket, for Kreaturavl, og et Meieri kan drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørtehus og Humle, Høypresse Humlepresser og en Del andre Redskaber.

For videre Anseelse henvende man sig til Bladets Udgivere: Wash. Univ. Association, Parkland, Wash.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

Et af de vakreste Dalsjøer i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle forønskede Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Sværverud,
Eugene, Oregon.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

H. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.]

926 Pac Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware, og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
C. Steinbach, Vice President
H. G. Svartvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Verder paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufulgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association . . .

Udkommer hver Uge og koster forudsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen — Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subscribersamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$100,000
H. W. Cassar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. S. Selvig.	Cashier
J. D. Vandervilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. S. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
C. S. Holmes, Theo. Hasmer, Geo. P. Eaton, H. W. Cassar, C. W. Enos, J. D. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlånes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.